

25.7.56, יום ר'

בניגוד לדעה המיחסת לאפלטון זלזול באמת (מכיוון שאמר כי השליט רשאי לתועלת הכלל לספר לא-אמת נאמר רק - נאמר בחלק ו' של "המסטר" 485C :
(כמה שורות ביוונית)

- אליפז התימני שואל שאלה תמימה: זכר נא מי היא נקי אבד, ואיפה ישרים נכחדו? ושאלה שניה: האנוש מאלוה יצדק? אם מעשהו יטהר גבר?
ואיוב ענה במרירות: מדוע רשעים יחיו, מתקן גם גברו חיל? (כ"א 7)
וירמיהו שאל: מדוע דרך רשעים צלחה, שלו כל בגדי בגד? (יב' 1).

- בסביבת ירושלים נמשכת התפרעות הירדנים, ביחוד בסביבת מבשרת ציון.
משה רוצה להפגיז אם אחרת אי אפשר יהיה להשקיט, נחתי הוראה לכל ישתמש
בהפגזה נגד ישובים אזרחיים.

- לפנות ערב בא יצחק ונחמיה נסע לת"א.

תקוע טלפן בשמונה וחצי (בערב) כי ברנס מציע להציג משקיף כמבשרת ציון
וכי מהצד הערבי. גולדה מסכימה לכך. הסכמתי כסידור זמני.

- ההתפרעות הירדנית נמשכת כבר זמן רב וקשה להניח כי היא צרוף של מקרים.
כנראה יד בוחשת, או מצרים או מישהוא בירדן עצמה.

- יצחק הביא לי מכתב מהמרשילד שטולגרף לברנס, התאריך הוא 24.7.56 מגנף. יש במכתב כמה דברים מתמיהים :

THE TALKS WITH THE AUTHORITIES IN JORDAN WERE ENCOURAGING (!)
AND INDICATED THAT MEASURES HAVE BEEN TAKEN WHICH, IF CAREFULLY
IMPLEMENTED, SHOULD HELP CONSIDERABLY TOWARDS THE RE-ESTABLISH-
MENTS OF QUIET."

במכתב יש גם איום מוצנע. ידרוש משמעת ושתוף פעולה מצד ישראל. אינו כותב על השיחות בקהירו, אלא רומז שנתקיימו שיחות כאלה, אבל אין אף מלה על הפסקת ההסגר.

- סיימתי הערב לקרוא בעזרתו של יצחק הפרק האחרון של מו"נ בערבית.

26.7.56, יום ה'

המרשילד שוב משתולל. טלפנה לי גולדה בצהרים שדרך ברנס בא שדר לממשלה בו הוא דורש להפסיק המהומות ולתת פקודות אחרות למטה, אחרת יביא הדבר למועצת הבטחון.

אמרתי לגולדה לשלוח לו מיד - על ידי ברנס, אבן ואנשינו כגנף - מחאה חריפה על "אימפלגחיות" זו שאינה מבחינה בין חוקפים ובין נתקפים, ושאנו נביא הדברים בפני מועצת הבטחון.

האם הדיווח של ברנס היה חד-צדדי, או שוב הריתחה שתופסת את המרשילד מזמן לזמן והוא מתחרט עליה לאחר מעשה - נתעוררה שוב ?